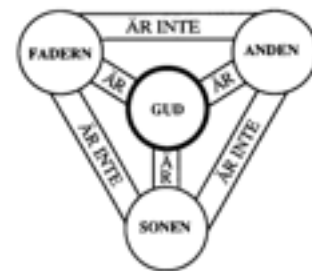

Heliga Trefaldighets dag.

Predikan på distans 2021-05-30.

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön: Käre himmelske Fader, du som är ett med din Son Jesus Kristus och den helige Ande, kom till oss denna stund med din förmaning och varning, med din tröst och hjälp. Tala till oss i ordet och gör oss evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext. Vi har lyssnat till evangelietexten ur Joh. 3:1-15 om Jesu samtal med fariséen Nikodemus om natten. Men eftersom jag på Annandag Pingst för några dagar sedan predikade över denna text kommer jag idag att predika över den Athanasianska trosbekännelsen, som vi nyss har lyssnat till. Den lyder:

1 Var och en, som vill bli salig, måste först av allt ha den allmänliga kristna tron.

2 Men den, som inte bevarar den oförändrad och oförfalskad, går med säkerhet evigt förlorad.

3 Men detta är den allmänliga kristna tron, att vi dyrkar en enda Gud i tre personer och tre personer i en enda gudom,

4 i det att vi varken sammanblandar personerna eller söndrar det gudomliga väsendet.

5 En är nämligen Faderns person, en annan Sonens och åter en annan den Helige Andes.

6 Men Faderns och Sonens och den Helige Andes gudom är en enda, lika i ära och lika i evigt majestät.

7 Sådan Fadern är, sådan är Sonen och sådan även den Helige Ande.

8 Oskapad är Fadern, oskapad Sonen och oskapad den Helige Ande.

9 Omätlig är Fadern, omätlig Sonen och omätlig den helige Ande.

10 Ewig är Fadern, ewig är Sonen och ewig den helige Ande,

11 och likväl inte tre eviga, utan en enda ewig,

12 såsom inte heller tre oskapade eller tre omätliga, utan en enda oskapad och en enda omätlig.

13 Sammalunda är Fadern allsmäktig, Sonen allsmäktig och den Helige Ande allsmäktig,

14 och likväl inte tre allsmäktiga, utan en enda allsmäktig.

15 Så är Fadern Gud, Sonen Gud och den Helige Ande Gud,

16 och likväl inte tre Gudar, utan en enda Gud.

17 Så är Fadern Herre, Sonen Herre och den Helige Ande Herre,

18 och likväl inte tre Herrar, utan en enda Herre.

19 Ty såsom vi av den kristna sanningen nödgas att bekänna varje person för sig både såsom Gud och Herre, så förhindras vi av den allmänliga kristna tron att nämna tre Gudar eller Herrar.

20 Fadern är av ingen gjord eller skapad eller född.

21 Sonen är av Fadern allena – inte gjord eller skapad – utan född.

22 Den Helige Ande är av Fadern och Sonen – inte gjord eller skapad eller född – utan utgående.

23 Därför är det en enda Fader, inte tre Fäder, en enda Son, inte tre Söner och en enda Helig Ande, inte tre Heliga Andar.

24 Och bland dessa tre personer är ingen den förste eller den siste, ingen den störste eller den minste,

25 utan alla tre personerna är sins-
emellan lika eviga och lika stora, så att i allt,
såsom ovan sagts, de tre personerna bör
dyrkas i en enda gudom och den enda
gudomen i de tre personerna.

26 Den, som vill bli salig, han skall tänka
så om de tre personerna i gudomen.

† † †

27 Men det är för den eviga saligheten
nödvändigt att även fast tro, att vår Herre
Jesus Kristus har blivit kött.

28 Så är det en rätt tro att vi tror och
bekänner, att vår Herre Jesus Kristus, Guds
Son, är i lika mån Gud och människa.

29 Gud är han såsom född av Faderns
väsende före all tid, och människa är han
såsom född av moderns väsen i tiden.

30 Helt och fullt Gud och helt och fullt
människa med förnuftig själ och mänsklig
kropp.

31 Jämlig Fadern efter den gudomliga
naturen, ringare än Fadern efter den
mänskliga naturen.

32 Och fastän han är Gud och
människa, är han likväl inte två, utan en
enda Kristus.

33 Men en enda är han, inte så att den
gudomliga naturen förvandlats till mänsk-
lig, utan så att den mänskliga naturen
antagits av Gud.

34 En enda är han, inte så att naturerna
sammanblandats, utan så att personen
bildar enheten.

35 Ty liksom den förnuftiga själen och
kroppen bildar en enda människa, så utgör
Gud och människa en enda Kristus,

† † †

36 vilken har lidit för vår frälsnings skull,
nedstigit till helvetet, uppstått från de döda,

37 uppstigit till himlarna, sitter på
Faderns högra sida och skall därifrån
komma igen till att döma levande och döda.

38 Vid hans tillkommelse har alla
människor att uppstå med sina kroppar, och
de skall avlägga räkenskap för sina
gärningar:

39 Och de som gjort gott skall ingå i det
eviga livet och de som gjort ont i den eviga
elden.

40 Detta är den allmänliga kristna
tron; den som inte troget och fast tror den,
kan inte bli salig.

* * *

Denna bekännelse står inte i Bibeln, men dess innehåll är helt och hållet bibliskt. Bekännelsen är dock inte författad av Athanasius utan har troligen tillkommit i Gallien (i Västeuropa) någon gång mellan åren 450 och 600. Att den bär Athanasius namn beror på att den försvarar och bekänner Kristi gudom på samma sätt som Athanasius gjorde. I korthet kan vi säga att bekännelsen har tre delar. Första delen handlar om Treenigheten, Andra delen om Kristi person och tredje delen om hans verk som förkunnas av Anden. Dessa tre delar får också bli predikans tre delar.

1. Gud är treenig, Fader, Son och Ande.

Bekännelsen säger:

Men detta är den allmänliga kristna tron, att vi dyrkar en enda Gud i tre personer och tre personer i en enda gudom (3).

Många har stött sig på att detta verkar orimligt. För en tid sedan berättades det om en präst i Svenska kyrkan som länge hade funderat på hur detta kunde gå ihop. Han tyckte att allting skulle bli mycket enklare om bara Fadern var Gud. Under lång tid fortsatte han att predika som luthersk präst, men i sitt inre blev han mer och mer övertygad om att han måste följa sitt förnuft. Till sist meddelade han sin församling att han tänkte gå över till islam. Det

blev stor bestörtning i församlingen över att deras käre präst inte längre trodde att Kristus var Gud och de försökte tala honom till rätta. Men han stod fast vid sitt beslut och reste till Marocko för att där bli antagen i den för honom nya religionen. När han sedan intervjuades av en kvinna från församlingen som rest ner till Afrika för att om möjligt vinna prästen tillbaka berättade han att han nu var mycket tillfreds med sin nya tro. Den var både enklare och mera förnuftig, tyckte han. Så fick kvinnan vända tillbaka med sorg.

Vad denna kvinna nog inte förstod eller visste var att den stora majoriteten av moderna teologer både i Svenska kyrkan och inom de stora världssamfundet inte längre på allvar håller fast vid tron att Gud verkligen är Treenig och att Kristus i sann mening är Gud. Till namnet har de visserligen denna bekännelse, men i verkligheten menar de att Jesus inte var Gud i samma mening som Fadern. De menar att han hade fel och brister som vi även om han var en stor profet.

2. Kristus är sann Gud.

Bibeln lär klart och tydligt att Jesus är sann Gud och sann människa utan fel och brister. Johannes skriver:

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till (Joh. 1:1-3).

Vi måste som kristna ha klart för oss att Bibelns Gud gör under och att han själv är ett under. Vi kan aldrig med vårt förnuft begripa Gud. Om vi måste begripa och förstå Gud med förnuftet är det bättre att göra som prästen som blev muslim. Men då har vi inte längre någon frälsning utan är kvar i synden. Ingenting annat än Kristi försoning kan föra oss till Gud. Därför är det livsavgörande att vi av hjärtat tror på vad den Athanasianska bekännelsen säger:

Var och en, som vill bli salig, måste först av allt ha den allmänliga kristna tron. Men den, som inte bevarar den oförändrad och oförfalskad, går med säkerhet evigt förlorad (1-2).

Petrus tillsammans med Johannes predikade detta med kraft inför Stora Rådet. Han bekände om Kristus:

Hos ingen annan finns frälsningen, och under himlen finns inget annat namn som människor fått genom vilket vi blir frälsta (Apg. 4:12).

Athanasianum bekänner detta med orden:

Men det är för den eviga saligheten nödvändigt att även fast tro, att vår Herre Jesus Kristus har blivit kött. Så är det en rätt tro att vi tror och bekänner, att vår Herre Jesus Kristus, Guds Son, är i lika mån Gud och människa (27-28).

Det är för oss människor och för vårt förnuft så mycket enklare att hålla oss till någon av de främmande religionerna som hinduismen, buddhismen eller islam. Där betonas de goda gärningarna som vägen till Gud. Man har inom dessa religioner inte förstått att människan är fången i synd och måste få frälsning och förlåtelse för att komma till himmelen. Men Jesus säger:

Om ni inte tror att Jag Är, ska ni dö i era synder. (Joh. 8:21).

Och Jesus säger:

Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. (Joh. 14:6).

3. Den helige Ande vittnar genom ordet och sakramenten.

Den Athanasianska bekännelsen säger:

Men Faderns och Sonens och den Helige Andes gudom är en enda, lika i ära och lika i evigt majestät (6). Den Helige Ande är av Fadern och Sonen – inte gjord eller skapad eller född – utan utgående (22).

Den Helige Ande är alltså Gud själv som av evighet utgår från Fadern och Sonen. Och Andens verk är att vittna genom ordet och sakramenten om vad Kristus har gjort för vår frälsning. Om detta vittnesbörd som Anden frambär också idag säger bekännelsen:

Kristus har lidit för vår frälsnings skull, nedstigit till helvetet, uppstått från de döda, uppstigit till himlarna, sitter på Faderns högra sida och skall därifrån komma igen till att döma levande och döda. Vid hans tillkommelse har alla människor att uppstå med sina kroppar, och de skall avlägga räkenskap för sina gärningar. Och de som gjort gott skall ingå i det eviga livet och de som gjort ont i den eviga elden (36-39).

Det talas mycket om andliga upplevelser, stora under och liknande även i vår tid, inte minst inom den s.k. karismatiska rörelsen. Men den helige Ande vittnar inte om sig själv utan om vad Jesus har gjort för vår frälsning. Anden säger i ordet att Kristus verkligen har uppstått från döda. Han har verkligen stigit upp till himlen och sitter på Faderns högra sida. Han skall snart komma tillbaka till domen. Då skall alla människor uppstå med sina kroppar och tillsammans med dem som då ännu lever kvar på jorden skall de alla ställas inför Guds domstol. De som har gjort gott skall då ingå i det eviga livet och de som har gjort ont skall hamna i den eviga elden.

Detta vill man dock inte höra talas om idag, inte ens bland många av dem som talar mycket om andlighet, tecken och under. Men den helige Ande måste först överbevisa världen om synd innan han förkunnar försoningen och förlåtelsen i kraft av Jesu Kristi död och uppståndelse.

Som kristen kyrka skall vi alltid med frimodighet instämma i hela den Athanasianska bekännelsen. Den bekänner endast vad Skriften klart och tydligt lär. Må vi då också vara beredda att om så skulle krävas gå i döden för denna bekännelse.

Därför instämmer vi också i bekännelsens slutord:

Detta är den allmänliga kristna tron; den som inte troget och fast tror den, kan inte bli salig (40).

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*